

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010016
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 6. júna 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného J. M. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/4/2019 z 27.3.2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/4/2019 z 27.3.2019 vo výroku o treste odňatia slobody a výroku o náhrade škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného J. M., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom R. C. XXX, okres T., na slobode,

o d s u d z u j e:

Podľa § 149 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), k), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného J. M. uznal za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Za to podľa § 149 ods. 2, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), k), l) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienične odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním vo výmere 4 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným V. N. a T. N. škodu vo výške 4.285,74 eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. oboch poškodených so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podáva voči výrokom o treste a náhrade škody. Obžalovaný namietal, že ním napadnuté výroky rozsudku sú nedostatočne odôvodnené a nejasné. Konajúci súd nevysvetlil z akých dôvodov mu uložil aj probačný dohľad a prečo je potrebné na neho pôsobiť uloženými povinnosťami. Prvostupňový súd nevysvetlil akým spôsobom dospel k výške náhrady škody. Výrok o povinnosti nahradiť škodu pozostalým poškodeného vo výške 4.285,74 eur a nadväzujúci probačný dohľad, s povinnosťou v rámci neho nahradiť spôsobenú škodu boli nesprávne. Aj keď okresný súd v rozhodnutí neuviedol, ako dospel k záveru o nároku na náhradu vecnej škody vo výške 4.285,74 eur, v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že išlo o náhradu nákladov spojených s pohrebom a karom (vecnú škodu na motocykli súd nespomenul). Z toho je zrejmé, že v priznanom nároku bola aj spôsobená škoda na motocykli. Poškodení totiž uplatnili 682,74 eur ako náhradu pohrebných nákladov, 860,- eur ako náhradu spojených s karom a 2.743,- eur za spôsobenú škodu na motocykli. Po vyhlásení rozsudku oslovil Kooperatívu, komunálnu poisťovňu, a.s., vykonávajúcu poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá mu oznámila, že celý nárok na náhradu vecnej škody bol uhradený už pred vyhlásením napadnutého rozsudku. Z obsahu písomného vyjadrenia vyplývalo, že poisťovňa vyplatila pozostalým 1.463,07 eur z titulu pohrebných nákladov a nákladov na kar a 1.497,58 eur ako vecnú škodu na motocykli. Náklady na pohreb boli krátené o sumu príspevku na pohreb vo výške 79,67 eur, ktorú pozostalým uhradila Sociálna poisťovňa. Poisťovňa tiež určila hodnotu poškodeného motocykla na 2.463,12 eur, pričom hodnotu použiteľných a nepoškodených častí motocykla ohodnotila na 965,54 eur. Z vyjadrenia poisťovne bolo zrejmé, že k náhrade škody došlo aj v prípade poškodeného S., ktorému bolo poškodené oplotenie záhradného domčeka. Celý nárok na náhradu škody bol uspokojený, pretože poisťovni oznámil všetky uplatnené nároky na náhradu škody. Obžalovaný v ďalšej časti odvolania namietal, že okresný súd nebol oprávnený rozhodovať o náhrade škody. Motorové vozidlo prevádzkovateľa - IŠstav, s.r.o. viedol ako zamestnanec spoločnosti plniac si svoje pracovné povinnosti. Poukázal na ust. § 420 ods. 2 až § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Z uvedených ustanovení je zrejmé, že ako zamestnanec spoločnosti za škodu spôsobenú pri danej nehode nezodpovedal, čo nedovoľovalo okresnému súdu uložiť mu povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku je vecne nesprávny, lebo nezodpovedá zákonu. V tomto smere možno označiť za nesprávny aj naň nadväzujúci výrok o probačnom dohľade s povinnosťou nahradiť škodu v skúšobnej dobe. K výroku o treste obžalovaný namietal, že okresný súd nevysvetlil z akých dôvodov mu uložil trest odňatia slobody na vyššej, ako dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. Rovnako neodôvodnil z akého dôvodu mu uložil aj probačný dohľad. Vo všeobecnosti poukázal na to, že probačný dohľad pri nedbanlivostných trestných činoch je ukladaný všeobecnými súdmi úplne výnimočne, pretože charakter probačného dohľadu smeruje skôr k jeho použitiu u tých osôb, ktoré opakovane nerešpektovali normy trestného práva úmyselným spáchaním trestného činu. V prípadoch nedbanlivostných trestných činov sa javí takéto opatrenie ako výnimočné, neprimerane prísne a nadbytočné. Poukázal nato, že okresný súd mu priznal až 3 poľahčujúce okolnosti, má 54 rokov a je viac ako 35 ročným vodičom. Podobná nešťastná udalosť sa v jeho živote vyskytla prvýkrát. Okresný súd nevysvetlil, ako môže probačný dohľad viesť k eliminácii rizika opakovania uvedenej udalosti, ktorá bola zjavne náhodná a nechcená. Dostatočnou elimináciou opakovania takejto nehody je pritom zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený. Prvostupňový súd tiež nevysvetlil, prečo ho bolo nevyhnutné trestať prísnejšie, ako na samotnej dolnej hranici trestnej sadzby. Dôvody na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby neboli v jeho prípade dané. Z pohľadu uloženia trestu odňatia slobody možno označiť napadnutý rozsudok ako bezdôvodne sa vymykajúci súdnej praxi všeobecných súdov. V tomto smere poukázal aj na iné súdne rozhodnutia. Podmienečný trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou bez probačného dohľadu a obmedzujúcich opatrení by bol v danej veci postačujúcim na naplnenie účelu trestu. Rovnako neprimerane prísny a spôsobom vymykajúcim sa všeobecnej rozhodovacej praxi sa mu javil uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov. V tomto smere poukázal na závery znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná, podľa ktorých poškodený viedol motocykel rýchlosťou cez 100 km/h v úseku cesty, kde bola dovolená rýchlosť 90 km/h. Z doplnenia znaleckého posudku vyplynulo, že aj poškodený mohol nehode zabrániť, pretože ak by sa pohyboval po vonkajšom

oblúku svojho jazdného pruhu stihol by natočiť riadenie vpravo a popred vozidlo vedené obžalovaným mohol prejsť do protismerného jazdného pruhu. Vedľajšia cesta, z ktorej s vozidlom vychádzal na hlavnú cestu bola novovybudovaná. Miesto nehody nebolo riadne označené a nedošlo k zníženiu dovolenej rýchlosti. Opatrenia boli realizované až po dopravnej nehode. To svedčí o nezodpovednosti správcu komunikácie. Na nehode preto mala podiel aj neprehľadná situácia v danom úseku križenia novovybudovanej a hlavnej cesty. Tieto okolnosti mal okresný súd vziať do úvahy pri rozhodovaní o treste, pričom nemal odmietnuť návrh na oboznámenie sa s obsahom uvedených častí znaleckého posudku jeho prečítaním. V ďalšej časti odvolania poukázal na svoju osobu. Súdom potrestaný doposiaľ nebol a prvýkrát v živote bol vyšetrovaný. Viedol usporiadaný život a plnil si všetky povinnosti voči štátu.. V registri priestupkov má len tri záznamy, avšak vzhľadom k dlhodobej praxi vodiča nevýznamné, pretože išlo o menej závažné priestupky, na ktoré by nemalo byť prihlíadané aj preto, že boli riešené uložením pokuty, ktorú vždy riadne zaplatil. Na takéto priestupky v zmysle štrasburskej judikatúry je namieste hľadieť ako na zahladené. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. vo veci sám rozhodol tak, že mu uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby s tým, že poškodených s nárokom na náhradu škody v sume 4.285,74 eur odkáže na civilný proces. K podanému odvolaniu pripojil oznámenie Komunálnej poisťovne, a.s. o poistnom plnení a rozhodnutia iných súdov v obdobných trestných veciach.

Prokurátor v písomnom vyjadrení navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodení V. N. a T. N. prostredníctvom splnomocnenca k odvolaniu obžalovaného uviedli, že náhrada škody im bola uhradená poisťovňou. Z týchto dôvodov nenamietali spôsob náhrady škody. Obžalovaný sa ich rodine neospravedlnil a pritom namietal neprímerane prísny trest. Uložený trest považovali za neprímerane mierny vzhľadom na následok, ktorý obžalovaný spôsobil porušením povinnosti dať prednosť v jazde.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a je sčasti dôvodné. Odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na následné položené otázky podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal áno. Súd uznesením podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná. Vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné. Ak okresný súd vyhlásenie obžalovaného prijal, následne skúmanie viny, resp. jeho kvalifikačnej podoby ako prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa. Krajský súd preto napadnutý rozsudok vo výroku o vine vecne nepreskúmal.

Na základe podaného odvolania obžalovaného krajský súd preskúmal napadnuté výroky o treste odňatia slobody, zákaze činnosti viesť motorové vozidlá a náhrade škody.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutým výrokom rozsudku postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. V odôvodnení rozsudku stručne uviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri ukladaní trestu odňatia slobody, zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a rozhodnutí o náhrade škody.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov s podmieneným odkladom a probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe vo výmere 4 roky, s povinnosťami nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu je neprímerane prísny okolnostiam prípadu i osobe obžalovaného. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nepostupoval dôsledne

podľa zásad ukladania trestov uvedených v ust. § 34 Tr. zák. Odvolací súd sa v tomto smere v podstatných častiach stotožnil s odvolacími dôvodmi obžalovaného. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uložený okresným súdom obžalovanému vo výmere 5 rokov zodpovedá stavu vecí a zákonu a odvolacie námietky obžalovaného sú v tejto časti nedôvodné.

K hodnoteniu osoby obžalovaného treba uviesť, že pri určovaní druhu a výmery trestu mu poľahčovalo, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a k jeho spáchaniu sa priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. j/, k/, l/ Tr. zák.). Priťažujúce okolnosti zistené neboli. Obžalovaný má dlhodobý pracovný pomer a riadne si plní svoje pracovné povinnosti. Podľa správy obce R. C. žije v usporiadanej rodine a jeho správanie nebolo nikdy prejednávané komisiou pre verejný poriadok. Vodičské oprávnenie má 35 rokov. K okolnostiam prípadu je potrebné uviesť, že obžalovaný vychádzajúc z miesta mimo cesty s veľmi obmedzeným rozhľadom pri vychádzaní na hlavnú cestu nedal prednosť v jazde poškodenému a vytvoril mu svojim vozidlom náhlu prekážku, ale podľa znaleckého skúmania z odboru dopravy cestnej poškodený N. viedol motocykel rýchlosťou okolo 100 km/hod. v úseku cesty, kde bola dovolená rýchlosť 90 km/hod.

Uvedené skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného i okolností prípadu okresný súd nevyhodnotil komplexne a dostatočne, následkom čoho uložil obžalovanému neprimerane prísny trest odňatia slobody, pokiaľ ide o jeho výmeru i v tom, že obžalovanému okrem trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uložil aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, s už vyššie uvedenými povinnosťami.

V týchto súvislostiach nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že podstatou probačného dohľadu je konštruktívna metóda prevýchovy a iného pozitívneho ovplyvňovania správania páchatel'a trestného činu, ktorá je založená na účelnej kombinácii prvkov kontroly, pomoci a poradenstva. Probačným dohľadom sa z hľadiska jeho obsahu rozumie dlhodobá práca s obžalovaným, v rámci ktorej je povinný byť v kontakte s probačným a mediačným úradníkom, spolupracovať pri vytváraní realizácie probačného programu v skúšobnej dobe a podrobiť sa kontrole dodržiavania podmienok uložených súdom. Zmyslom probačného dohľadu je poskytnutie pomoci obžalovanému, jeho odborné vedenie a pozitívna motivácia s cieľom začlenenia sa do spoločnosti, vytvorenia vhodného sociálneho zázemia pre jeho spoločenské i pracovné uplatnenie a pomoc pri riešení jeho životnej situácie, kontrola správania obžalovaného v skúšobnej dobe, ochrana spoločnosti pred prípadnou ujmom zo strany obžalovaného a zníženie rizika opätovného spáchania trestného činu. Cieľom pôsobenia na obžalovaného v rámci probačného dohľadu je predovšetkým to, aby sa obžalovaný v budúcnosti zdržal páchania trestnej činnosti, získal vhodné sociálne zázemie a perspektívne spoločenské uplatnenie. Na prehlbenie cieľa probačného dohľadu sa obžalovanému ukladajú aj obmedzenia a povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Kontrolu plnenia uložených povinností a obmedzení zabezpečuje probačný a mediačný úradník príslušného súdu.

Nadriadený súd dospel na základe vyššie uvedených skutočností a úvah k záveru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného k naplneniu účelu trestu, ktorým je podľa ust. § 34 Tr. zák. zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'om trestného činu, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorenie podmienok na jeho prevýchovu, aby viedol riadny život a súčasne odradenie ostatných od páchania trestných činov, postačuje uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 roky, ale s prihliadnutím na spôsobený nenapraviteľný následok, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v hornej polovici trestnej sadzby vo výmere 4 roky, v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov, teda v strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uložené tresty v ich kombinácii dostatočne zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným, zabránia mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria podmienky na jeho prevýchovu a odradia ostatných členov spoločnosti od páchania obdobných trestných činov. Obžalovaný nie je podľa vykonaného dokazovania osobou, ktorá by mala sklony k páchaniu úmyselnej, či nedbanlivostnej trestnej činnosti, alebo k inému protiprávnemu konaniu. Spáchaný nedbanlivostný trestný čin bol len ojedinelým vybočením z inak riadneho života obžalovaného. Z týchto dôvodov nebolo nevyhnutné pre naplnenie účelu trestu obžalovanému, okrem trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ukladať aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe s povinnosťami tak, ako ho uložil okresný súd.

K postupu okresného súdu, ktorý odmietol prečítanie znaleckého posudku z odboru dopravy cestnej po vyhlásení obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe krajský súd len podotýka, že znalec Ing. Obtulovič bol predvolaný i prítomný na hlavnom pojednávaní a

obžalovaný nenavrhol jeho výsluch. K úvahám obžalovaného o možnom vyhnutí sa zrážke s vozidlom obžalovaného jazdou poškodeného na motocykli vonkajším oblúkom jazdného pruhu je nevyhnutné uviesť, že podľa § 9 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke je vodič povinný jazdiť pri pravom okraji jazdného pruhu.

Po preskúmaní napadnutého výroku o náhrade škody nadriadený súd dospel k záveru, že okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným V. N. a T. N. škodu vo výške 4.285,74 eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. oboch poškodených so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Okresný súd napadnutý výrok dostatočne neodôvodnil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku iba uviedol, že nemal pochybnosť, čo do výšky uplatneného nároku na náhradu škody. Prvostupňový súd prehliadol, že obžalovaný už v prípravnom konaní vypovedal, že motorové vozidlo viedol ako zamestnanec spoločnosti IŠstav, s.r.o., Liptovská Teplá v rámci plnenia svojich pracovných povinností. Aj podľa listinných dôkazov obsiahnutých v spise bol obžalovaný zamestnancom uvedenej spoločnosti od 12.8.2014 a motorové vozidlo, ktorého vlastníkom je označená spoločnosť, viedol kritického dňa pri dopravnej nehode ako vodič v rámci plnenia svojich pracovných povinností zamestnanca spoločnosti.

Z ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obžalovaný ako zamestnanec spoločnosti, ktorá bola prevádzkovateľom motorového vozidla za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode nezodpovedal, lebo za škodu bol v takomto prípade zodpovedný prevádzkovateľ vozidla. Okresný súd preto rozhodol v rozpore so zákonom, keď obžalovanému ako zamestnancovi plniacemu pracovné povinnosti v spoločnosti vlastniacej motorové vozidlo uložil povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, pričom poškodených so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Z písomného vyjadrenia poškodených navyše vyplýva, že náhrada škody im bola uhradená príslušnou poisťovňou.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a úvahy odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému M. podľa § 149 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), k), l) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.